

PÍSEŇ 0754

Žít Bohu svému k radosti

1541 Rohův kanc.

1. Žít Bo - hu své - mu k ra - do - sti snaž - me se všich - ni věr - ní,
jít za ním ces - tou sva - to - sti, spá - sy slo - vem ve - de - ní.
Těm, kte - ří v Kri - sta dou - fa - jí, v něm k ne - bi brá - nu hle - da - jí,
stá - vá se spá - sou je - di - nou, s ním v bo - jích ne - za - hy - nou.

2. Bůh náš hříchů nenávidí, miluje však spravednost,
kdo ho srdcem hledá z lidí, toho bere na milost;
v Kriste Otcem se mu stává, z tmy ho v světlo povolává,
aby myslí, řečí, činem byl vpravdě Božím synem.
3. Žádným z bratří nepohrdej, byť i tobě zdál se mdlým,
ale ve víře ho vítej účastníkem Kristovým,
ježž svou krví očišťuje, v smlouvě víry posvěcuje;
neb jsme jedni jako druzí jen hříšní, bídni sluzi.
4. Ejhle, služba Boží čistá, z víry živé činěná,
naděje z níž kvete jistá slovem Božím stvrzená!
K všem, kdo Pánu v bratřích jeho slouží z srdce ochotného,
Pán se přizná při skonání a dá jim požehnání.

Jan Augusta 1541, 1877, ME 2017